

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 32

Dissabte, 23 de juny del 1979

Preu: 25 ptes.

La corbata amb nusos

La neutralitat

Que la neutralitat és difícil, ningú no en dubta. Pensem sinó en els equilibris dels «països no alineats». D'aquesta neutralitat, però, no en volem parlar, és massa alta. La nostra intenció és tota una altra.

Aquesta darrera setmana ha sorgit el conflicte dels funcionaris de l'Administració Local de Granollers. Conflicte, que sapiguem, no pas acabat per ara. Cal, advertim, no manipular-lo.

En voldríem, donar el clima. El mateix dia que l'ASFAL donava la nota de les seves propostes a l'Alcalde sorgides del problema de l'allargament de l'horari. Es celebrava el Ple Ordinari del dia 11 de Juny. En aquest Ple un Alt Funcionari de l'Ajuntament hi donava dues notes de color: Un advertiment d'il·legalitat sobre un tema per a nosaltres cabdal i l'altre sobre el seu estar en el Ple fent uns numerets que provocà un advertiment: que no faci circ! Creiem que ambdós fets, anecdòtics per altra banda, el darrer més que l'altre, ens introdueix en el tema.

Si la neutralitat és sempre difícil, mai com en aquests moments ens ha estat necessària. Sobretot la neutralitat dels funcionaris.

El funcionari, com a servidor de l'Administració, participa en certa manera del poder, i en aquests moments el poder és democràtic i per tant representatiu.

Podríem fer una disquisició cavil·lant sobre el contingut d'aquesta neutralitat, però potser cal saber-ne les condicions. Sense proposar-nos de ser exhaustius:

El funcionari és una persona.

El funcionari, per la seva funció és un mitjà i ha de ser dòcil a cavall de la persona i de l'eficàcia de l'aparell administratiu.

El nus acaba amb un prec: Cal fer l'esforç de neutralitat difícil i necessari.

Els funcionaris de l'Administració local ho poden aconseguir

La Nit de Sant Joan

La nit de Sant Joan, rica en tradicions i simbolismes ens obre les portes de l'estiu. Ens porta la càlida carícia del bon temps i desperta arreu l'impuls ancestral dels instints i dels sentiments. Per això, el poeta enamorat de la vida, ens digué un dia que la nit de sant Joan és «La nit de l'Amor».

La nit de l'amor
disfrutem la nit
és nit d'alegria
que prou que ve el dia.
Saboregem la nit
que és curta i somniosa;
i la nit de Sant Joan
és la més hermosa.

Nit de joia, de cançons, de fogueres i disbauxa! Però també nit de l'amor pur i sincer. Vegeu què diu un altre poeta enamorat del misteri d'aquesta nit:

Conten que per Sant Joan
Maribel va enamorar-se.
Quines nits té el mes de juny
quan l'amor estén les ales!
Fou en la nit de l'Amor
entre fogueres i danses
mentre els estels rutil·lants
emperesits es gronxaven
i les cuquetes de llum
espurnejaven els marges.

Nit de Sant Joan amb focs als carrers i places! Nit de gallarets als fanals i d'alfàbrega a les balconades! Nit de saraus elegants, nit de brètols, de bergants i de noies enamorades! Nit de l'Amor i de l'Alegria que passa!!

Josep Badia i Moret

Antoni CUMELLA es confessa

Entrevista
a les planes centrals

El Parlament europeu alternativa democràtica cristiana per Europa

L'altre dia vaig sentir per la ràdio unes declaracions de CARLOS GARAI-KOETXEA, President del partit nacionalista basc i cap del Consell General d'Euskadi, home superdotat per la política, veritable líder carismàtic del poble basc nacionalista, home problema per a «El Superman» President Suárez que veu en ell un adversari capaç de guanyar-lo en qualsevol terreny. Li varen preguntar, quina ideologia té el P.N.B.? Ell va contestar SOM DEMÒCRATA-CRISTIANS, i com a tals formem part de la internacional demòcrata-cristiana. Resposta clara i concisa.

El Sr. Miquel COLL i ALENTORN President del Consell Nacional de la Unió Democràtica de Catalunya, ha fet també unes declaracions sem-

blants moltes vegades, quan li han preguntat això mateix. U.D.C. és el Partit demòcrata-cristià de Catalunya, també, com els nostres germans d'Euskadi, membres reconeguts per la democràcia cristiana internacional.

En el nostre país i a la resta de l'estat espanyol, aquesta ideologia ha estat tractada per «Els tècnics» quasi com una ideologia anti-diluviana i això va ajudar al daltabaix polític d'aquesta força política l'any 75 quan va ser devorada per la UCD per una sèrie de raons que aleshores varen ser prou tractades. Desgraciadament la política a Espanya també és diferent a la de la resta d'Europa.

Però a les primeres eleccions al parlament europeu es confirma el pronòstic La democràcia cristiana es

situa com la primera força política de l'Europa moderna, és la ideologia més votada a Alemanya Federal, a Itàlia, a Bèlgica, a Holanda, a Luxemburg, etc.

No hi ha dubte que és la ideologia amb més futur a Europa, seguida amb poca distància pels socialdemòcrates, quedant fora de tota influència seriosa els partits marxistes (socialistes radicals i comunistes).

A Euskadi i a Catalunya els demòcrata-cristians estem contents, i a l'estat espanyol, en sortirà un vertader partit demòcrata-cristià o continuarem amb la llegenda «ESPAÑA ES DIFERENTE».

Xavier Quincoces i Boter

Unió Democràtica de Catalunya

Mutualidad de Previsión Social fundada en 1930

**Montepío de Conductores y Motoristas
de Granollers y su comarca**

**2.^{on} Campionat Regional i 3.er Local
d'Habilitat de Conductors de Camions
Trailer i Autocar**

Diumenge 1 de juliol '79 - Matí a les 9

Organitza

Montepio de Conductors de Granollers i Comarca

Patrocina: Chrysler España, S. A.

Col·labora Eutrasa Concesionari Chrysler

Lloc: Carrer Pío XII (davant Pavelló Esportiu Municipal)

Ratilles breus

Les misèries dels Ajuntaments

Els ajuntaments democràtics sembla que es dediquen a perdre el temps en qüestions bizantines: decrets per castigar a Daii traient-li una plaça, decret per anular l'altre decret i tornar-li la plaça; profundes i cultíssimes investigacions semàntiques i etimològiques per no posar-se d'acord en la denominació de Plaça Gran o Plaça de la Porxada, imposicions burocràtiques per fer sollicituds o expedients per ser rebuts per les altes autoritats de la vila, inclosa la premsa, com si la «burrocàcia» no hagués estat el mal endèmic dels quaranta anys de la dictadura.

Però siguem sincers. Els ajuntaments democràtics senten delit per discutir sobre assumptes importants per a la comunitat, per programar de manera intel·ligent, per realitzar; el que manquen son els diners. Les arques dels ajuntaments són riques en deutes i pobres de solemnitat en comptes disponibles. El senyor Suárez passa la pilota dels deutes al Congrés de Diputats, quan un decret llei podria eixugar els números vermells, però sembla que enfront les economies dels ajuntaments fa por als de Madrid. Sort en tinguérem de l'esmena catalana. Però el problema subsisteix.

Si tenim ajuntaments democràtics, però sense mitjans econòmics, què poden fer? Cal cercar mesures d'urgència perquè el pressupost per el 1980 pugui donar vida a la tasca de l'alcalde i els consellers. Altrament hauran nascut morts.

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	23	Ochoa
Diumenge	24	Rahola
Dilluns	25	Torrents
Dimarts	26	Arimany
Dimecres	27	Bellavista
Dijous	28	Jonch - Puig
Divendres	29	Montaña
Dissabte	30	Parera

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 28
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Col·laboren: Josep Badia i Moret - Xavier Josep Garrell - R. Mmné i Coll - C U J. Rovira Tenas - Joan Colomé - Montserrat Ponsa - Esteve Sarroca - Jaume Ortuño - Carme Garrell - Xavier i Francesc Sala

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimelx: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Focs i Revetlla de Sant Joan

Avui dissabte, com en anys passats, aquesta màgica i popular Nit de Sant Joan, els granollerins podran gaudir-la intensament gràcies a l'esforç de les entitats Agrupació Sardanista i Agrupació Excursionista i Grup Sardanista i Esplai de Palou, que han programat un atractiu i popular programa que no dubtem mobilitzarà als aimants d'aquesta diada de Sant Joan, festa tradicionalment catalana.

A la Plaça de la Porxada, a les nou del vespre, tindrà lloc la Rebuda de la Flama del Canigó - Lectura del Missatge dels Focs de Sant Joan i lliurament de la Flama, als representants dels pobles del Vallès. A tres quarts de deu, sortida d'una caravana d'atletes i vehicles que portarà la Flama del Canigó, a Palou.

A les deu de la nit, en el camp de futbol de Palou, Ballada de Sardanes, per la Cobla Genisenca i Encesa d'una gran foguera. A les dotze, monumental Castell de focs, i com a cloenda d'aquesta Revetlla de Sant Joan, actuació del conjunt Seyson-Club.

Homenatge Nacional a Miquel Coll i Alentorn

En el Col·legi d'Advocats, de Barcelona, el passat dilluns, dia 18, va celebrar-se un acte cultural dedicat a Miquel Coll i Alentorn, en motiu de l'Homenatge Nacional per a commemorar el 75 Aniversari d'aquest extraordinari català, estimat i apreciat per la seva constant lluita per engrandir Catalunya.

En aquest acte presidit per Joan Ainaud, intervingueren Manuel Munoo, qui parlà de la personalitat d'investigador i erudit de Coll i Alentorn, i Joan Triadó, que va glossar l'activitat divulgadora de l'homenajat.

A les Reials Dressanes, el proper dilluns dia 25, tindrà lloc un Sopar popular, que no dubtem serà un exponent d'agraïment del poble català vers aquest home, numà i estuós que en el transcurs dels seus 75 anys tant ha fet per tots nosaltres.

Taula rodona de pares

El passat divendres dia 15, es celebrà una taula rodona amb el President de F.A.P.A.C., Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya i la Coordinadora d'Associacions de pares de Granollers. La finalitat és intentar la col·laboració de tots, per a procurar per al proper Curs que en aquesta Coordinadora hi siguin representades totes les entitats de pares de la localitat i alhora coordinar amb la F.A.P.A.C.

Intoxicació

La setmana passada hi hagué una intoxicació per culpa d'uns pastissos nomenats «tronquitos», essent les intoxicades dues germanetes, que van haver de ser hospitalitzades. Esperem que s'hagin ja recuperat.

Festes de Fi de Curs

Aquesta setmana ha estat pròdiga en trobades de Fi de Curs entre pares, mestres i alumnes. Han estat festes simpàtiques però pensem que per a la bona col·laboració de tots, seria bo, que aquests contactes s'iniciessin al començament del Curs. La col·laboració podria així ésser continuada en el transcurs de l'època escolar.

Excursió turística

El passat dissabte dia 16, més d'un centenar de components del Club del Jubilat Sant Jordi, va realitzar una bona Excursió turística a Banyoles. Sortiren de bon matí, van esmorzar en el Monestir del Far, des d'on van contemplar el Pantà de Susqueda i el paisatge muntanyenc. A Olot van visitar la Llar del Jubilat i a Besalú, el carrer Jueu i el Pont Romà, i van dinar a Banyoles en un hotel des d'on pogueren admirar el gros llac i molts dels jubilats-turistes van veure la carpa de 15 quilos que la gent de la població la té batejada amb el nom de Ramona.

El retorn el van realitzar fins a Girona i per la Costa Brava, el bon humor va ser la nota simpàtica d'aquesta excursió que estava subvencionada per la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

Curs de Prevenció i Extinció d'Incendis

El Servei de Prevenció d'Accidents de la Mútua del Carme, organitza del 4 al 14 de juliol un Curs de Prevenció i Extinció d'Incendis. Les sessions d'aquest Curs es celebraran de dos quarts de set a les nou de la tarda, els dies 4, 6, 11 i 13 i com a cloenda, el dissabte dia 14, tindrà lloc una sessió de pràctiques en el Parc de Bombers de Granollers.

Aquest important curs estarà a càrrec dels senyors Xavier Azpiazu, Esteve Sala i Joan Julià.

Simpàtic concert vocal

En el Museu de Granollers, el dissabte passat va celebrar-se un concert per la nova agrupació coral Terpsicora i el Quartet de Flautes dolces, organitzat per Joventuts Musicals.

El programa que interpretaren fou molt simpàtic i totes les obres eren en català. La primera part van acompanyar als cantaires de Terpsicora, els flautistes Carles Riera, Aleix Ferrater, Angela Marsal i Christine Millet, que conjuntament ens donaren a conèixer obres de Polifonia Madrigalesca. A la segona part els components de Terpsicora: Montserrat Clusellas, Dolors Bruguera, Teresa Llobet, Mercè Colomer, Julieta Busquets, Martí Suñol i Genís, Agustí Vidal, Joan Francàs i Martí Suñol i Busquets, van cantar cançons populars de Música Catalana. El concert fou dirigit per Josep Subiranas.

Lamentem que el públic no fos més nombros; nosaltres hi trovarem a faltar molts cantaires de la coral de Joventuts Musicals i membres de la Junta, que pensem havien de fer l'esforç d'assistir-hi.

Un nou llibre de Granollers

Recentment s'ha editat el llibre «Happening de Happenings i todo es Happening» dels documents i testimonis del I Congrés Internacional d'Happening, que va organitzar el C.I.T. Comarca del Vallès a la nostra ciutat en l'any 1976.

La recopilació ha estat realitzada per JIM, Joan Illa Morell. El llibre ha estat imprès en els tallers Dydgraf, el disseny de la coberta per Joan Ventura, les traduccions de l'alemany per Eduard E. Subirats, de l'italià Imma Julian i de l'anglès Maria A. Bustinza, i la presentació «Happening e Historia» per Alexandre Cirici.

El llibre té 104 pàgines, amb bones il·lustracions gràfiques i és de la Col·lecció Granollers Happening.

Defuncions

Del dia 11 al 16 de juny, a Granollers han mort: Rosa Soler i Torras 62 anys; Manuel Pascual i Muñoz, 56 anys, i Rosalía Paituví i Plais, que fou traslladada a Santa Maria de Palautordera.

bassa

llenceria
brodats

Plaça dels Cabrits, 1 - Tel. 870 02 13 - GRANOLLERS

Moviment ecològic de segona divisió

Hi ha moltes persones que han iniciat un retorn cap a la naturalesa, deixant a part Lanza del Vasto i els seus deixebles. També el moviment ecològic clama per un tornar a contactar amb la naturalesa. Caldria que s'organitzés una mena de moviment ecològic, com si diguéssim «de segona divisió», encarregat de netejar els prats i els entorns de les fonts i els boscos que tanta gent amb sobra de cotxe i amb manca d'educació, embruta.

A vegades aquelles lloables persones esmentades es presenten en públic amb un aspecte que vol predicar, sense paraules, aquest tan recomanable retorn: barba i cabellera llargues, indumentària pobra, austeritat, etc.; hom diria una reencarnació del Pobriçó d'Assís i dels seus deixebles.

Paral·lelament amb aquests n'hi ha d'altres que també porten la barba i la cabellera crescudes i deixades anar, la camisa per defora d'uns pantalons descolorits i esfilagarsats... però no us creguéssiu pas que ho fan per a renuar el contacte perdut amb la naturalesa! La raó no és altra que una colossal ganderia. Són aquells que, per tal d'estalviar-se la petita marrada que suposa passar pel pas de vianants, travessen impàvids i amb la rialleta d'imbècil als llavis, els parterres dels nostres migrats jardins

públics, aixafant el que hi hagi: plantes o flors, car a ells tant se'ls en dona.

Si la cèlebre dita «els joves d'avui són els homes de demà» fos veritat (afortunadament no ho és) hauríem de témer, per a dintre de poc, una invasió de tipus rars com l'esmentat. Aquesta és la constatació que fan els vianants (és una mostra entre d'altres mostres) que passen per un indret de la part més alta de Barcelona en la qual abunden les escolles i no pas precisament gratuïtes. L'hora del pati ells i elles l'aprofiten per anar a comprar laminadures i begudes a la botiga més propera i per menjar-s'ho o beure-ho encontinent. Llavors hom pot contemplar l'espectacle consistent en què una bona part s'asseuen i àdhuc s'ajeu per terra, a la voravia, cansats en apariència, ensopits en realitat.

Potser no toquen directament el sòl, atès que el gruix de paperots, envoltoris

de plàstic i deixalles, és considerable en una superfície d'unes quantes dotzenes de metres quadrats. Ara bé, allò que crida més l'atenció és que a cada cantonada hi ha la respectiva paperera, de manera que a aquests alumnes ficar els papers i les deixalles a una d'aquestes papereres no els obligaria a fer més de deu o dotze passes; però, què heu dit? Ja sabeu el sacrifici que això reportaria...? Els papers i les llaunes i els trosos de pa mig menjats junt amb les burilles (car la majoria fumen així que tenen un moment) van a parar... al carrer. Ja ho aixafen ells, ho aixafen els cotxes...! D'aquesta manera els barcelonins han aconseguit que Barcelona fós una de les ciutats més brutes d'Europa. I això en barris de gent d'alt nivell econòmic! Barri pels carrers del qual hom ha de caminar de puntetes, si no vol enllustrar-se el calçat amb un betum de procedència canina; això sí, de gossos amb «pedigree...».

És segur que no hi ha ningú que prengui els repugnats exemples esmentats com a lloables símptomes d'haver retrobat la naturalesa i sí, en canvi, com a demostració indiscutible que hem caigut en un abandó col·lectiu que ens hauria d'avergonyar i del qual hauríem de guarir-nos-en quant més aviat millor.

J. Rovira Tenas

Lliurament d'originals

La Redacció de PLAÇA GRAN tanca la recollida d'originals per al número de cada setmana a les 14 hores de cada dimarts.

Preguem als nostres amics, informadors, col·laboradors i comunicants que s'atenguin a aquestes exigències per a evitar retards en la publicació dels innombrables comunicats i notícies.

CANAL

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO. El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.

avance con EBRO

el de la cabina abatible

CONCESIONARIO
OFICIAL

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

Auto Granollers / S.L

La vista és la que treballa

Se'ns ha formulat una consulta referent a l'ortografia dels mots compostos.

Amb molt de gust, informem l'amable consultant, i tots els lectors en general, que aquesta mena de mots correntment són escrits formant una sola paraula. Ex.: *alatrencat, apagallum, afartapobres, aiguabarreig, alçaprem, allioli, capficar, cellajunt, comptagotes, cercapous, antesala, avantpassat, altisonant, autodidacta, arrencaqueixals, ballmanetes, banyabaix, bocamoll, capdamunt, capdavall, caçamosques, barralleba, daltabaix, guardaespalles, llepafils, lletraferit, lligamosques, maldecap, menjacaperit, lligamosques, maldecap, menjacaperit, motocicleta, milhomes, palplantat, primtilar, picapedrer, picaplets, picaporta, rodamón, tapaboques, tapaforats, tapabruts, trencapinyons, etc.*

Ara bé, hi ha una sèrie d'excepcions. Esmentarem les principals.

Cal intercalar un guionet entre els dos elements dels mots compostos, en els següents casos:

a) En aquells, el primer mot dels quals, no essent un prefix, acaba en vocal i el segon comença en *r, s* o *x*. Ex.: *barba-ros, busca-raons, cara-rodó, agafasopes, anca-rossegant, barba-serrat, girasol, poca-roba, poca-solta, pixa-reixes, para-sol, penya-segat, punxa-sàrries, etc.*

b) En els compostos de dos adjectius d'un tipus com *anglo-saxó, catalano-aragonès, còncavo-convexa, democràtico-socialista, físico-matemàtic, greco-llatí, hispano-americanà, històrico-arqueològic, etc.* (En canvi, escriurem sense guionet: *coxofemoral, electromagnètic, fibrovascular, gastrointestinal, linguopalatal, etc.*, o sigui, tots aquells mots que tenen un prefix d'origen grec o llatí, com *an, andro, anti, antro, aero, arxi, astro, ampli, alti, bio, demo, ego, etc.*).

c) En aquells compostos que comencin amb els prefixos *pseudo, sots, vice* i ex. Ex.: *pseudo-catòlic, sots-diacon, vice-president, ex-alcalde, ex-libris, ex-vot, etc.*

d) Alguns adjectius numerals cardinals. Ex.: *vint-i-un, vint-i-dos, etc., trenta-un, etc., quaranta-un, etc., cinquanta-un, etc., seixanta-un, etc., setanta-un, etc., vuitanta-un, etc., noranta-un, etc., dos-cents, tres-cents, etc.* Posarem un exemple: el nombre 35.727.544 serà transcrit: *trenta-cinc milions, set-cents vint-i-set mil, cinc-cents quaranta-quatre.*

e) Els mots: *adéu-siau, balandrim-balandram, baliga-balaga, barliqui-barloqui, barrija-barreja, bum-bum, cap-i-cua, caps-i-puntes, cavall-bernat, cofis-i-mofis, col-i-flor, a coll-i-be, cloc-piu, cori-mori, cor-re-cuita, cap-gros, cul-de-sac, dama-joana, despús-ahir, despús-demà, gara-gara, gori-gori, leri-leri, mata-degolla, nord-americanà, nord-est, nord-oest, no-res, nyeu-nyeu, nyic-nyic, piu-piu, pengim-penjam, plats-i-olles, poca-pena, poca-traça, poca-vergonya, poti-poti, rau-rau, rata-pinyada o rat-penat, suca-mulla, sud-africà, sud-americanà, sud-est, sud-oest, vetes-i-fils, set-clències, xim-xim, xip-xap, xiu-xiu, zig-zag o ziga-zaga, zub-zub, zum-zum.*

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Sembla que bufa un mal vent

No sé si, quan surtin publicades aquestes ratlles, les coses s'hauran, o no, aclarit, però el fet és que quan les escric —dimarts, dia 19— les notícies que arriben de Madrid fan preveure que la batalla per l'Estatut serà dura.

No hi ha pas dubte que el text constitucional permet un Estatut ampli, conjugant els articles 148 (de les competències que poden assumir les Comunitats Autònomes) el 149,3, (de les no exclusives de l'Estat) i el 150 (de la possibilitat de transferències i delegacions en aquelles competències exclusives de l'Estat).

I tampoc hi ha dubte que qualsevol text legal, i molt més un text constitucional o polític, permet interpretacions diverses, extensives o bé restrictives.

Els parlamentaris catalans van elaborar un projecte d'Estatut ampli, i creiem que dintre dels sostres de la Constitució, i aquest és el text que, ara, ha de discutir la Comissió Constitucional bipartida.

Ja era d'esperar que «Coalición Democrática», el Partit del senyor Fraga, hi presentaria esmenes en contra de les llibertats catalanes, però ara sabem ja més coses. Sabem que també «Unión del Centro Democrático», el Partit del Cap del Govern senyor Suárez, n'hi presentarà probablement més que Coalición Democrática, i això, malgrat tractar-se d'un projecte aprovat i beneït pels seus mateixos diputats catalans. I després, encara es voldrà negar l'existència del sucursalisme!

No obstant, no volguem anticipar-nos als esdeveniments. Tant per les esmenes, com per la conducta de cadascú en el debat de la Comissió, podem conèixer-los a bastament, i el nostre desig més fervent és el de poder felicitar-los en arribar al final.

De moment, sembla que bufa un mal vent. Abriguem-nos.

C. U.

Teatre

A propòsit de les «Històries» del T. A. C.

El teatre està trist...

La gent del T.A.C. amb la reestrena de les *Històries per a ser contades* han fet una tasca lloable i molt meritòria. L'obra és un conjunt de tres històries: El flemó, l'epidèmia i l'Home que es convertí en gos. Totes elles molt simples, totes amb tons real, encara que filtrades per un llenguatge escènic i convencional de caient líric i poètic. La posta en escena de Julio Castronuovo, segueix dintre la línia que li és habitual, no en va Castronuovo és un bon mim. És un director preocupat per les cadències i el ritme. Tot el que li hem vist des d'aquelles «Victimes del Deure» portugueses fins aquestes *Històries*, passant pel Woizeck traeix aquesta preocupació. Per això la bona feina feta deixa traslluir la submissió de tots els mitjans teatrals a aquesta idea de fluïdesa, cadència, ritme i visió simfònica del conjunt. Malgrat aquesta arquitectura, no oblida mai de subratllar l'emotivitat del personatge, que en el cas de les «Històries» hi ha moments especialment feliços. Els quatre actors que li han estat el suport interpretatiu han lliurat el seu treball de forma convincent. Hem vist un Josep Castells sa-

vi i experimentat, el més complert del conjunt. Un Eugeni Estradé, que s'estrenava, capaç i prometedor. La Glòria Font, dúctil i creativa. I un Gregori Resina nou i transfigurat. Els elements materials des de l'escenografia fins als llums, útils i funcionals. Una bona tasca, ja ho hem dit.

Un retret, però, la gent no va al Teatre. El Teatre està trist. Què li passa al Teatre?

Les mesures per incidir sobre aquest problema són encara pendents, en parlarem un altre dia.

Deixeu-me, però, que us repeteixi: ...què li passa al Teatre?

Passar-li, allò que se'n diu passar-li, li passen moltes coses. A la base de les quals, aquí i ara, és que el Teatre a Granollers, és tan pobre de no tenir res no té ni un trist teatre. Per això l'esforç dels que s'entesten en fer teatre és tan lloable i meritori, és la tristesa d'imaginar, mentre hom endrapa el pa i l'aigua, que menja guisòfies exquísides.

J. Colomé

Masó
GRANOLLERS

Sastreria
Camiseria
Confecció

Plaça Perpinyà, 3
Telèfon 870 05 95

Antoni Cumella i qu ciutadana, política i

ANTONI CUMELLA, va néixer a Granollers el 31 d'agost del 1913.

Ceramista universal, renovador constant, creador inesgotable. Amb ell, sempre hi ha la sorpresa de la nova creació. Impressionen tant les formes innombrables dels seus gerros, com la disciplina de la forma en les seves escultures i relleus.

Lliberal des de sempre, aquest ha estat potser el seu gran defecte, amic dels amics i amb un gran sentit crític. Molt observador, capaç de fer una psico-anàlisi al seu interlocutor, sense gaire marge d'error. Vulgues o no, tard o d'hora se li ha de donar la raó.

Home de casa, delicat amb els amics, però temible per als que no ho són tant.

Gran treballador, il·lusionat per la feina ben feta i aimant d'aquella modalitat avui quasi desapareguda que és el diàleg creador.

El seu aspecte és de persona afable. A voltes però un pel punxagut.

Li agrada la bona cuina que a vegades ell mateix prepara.

Té una memòria extraordinària, la qual cosa a vegades li crea problemes.

Gran coneixedor dels secrets del foc i no cal dir de la terra i del color; conseqüència d'això, ha aconseguit tota mena de filigranes i meravelles.

No té pèls a la llengua; això hi ha qui no li perdona. Potser que sigui aquesta la causa que encara hi hagi a casa nostra algú que no el conegui.

—Com veus el moment polític actual?

—Ai! Que encara té defectes del règim anterior. A molts del polítics actuals els costa d'arribar a ser veritables demòcrates, i que consti que no faig referència als de cap partit polític en concret. És un vici massa generalitzat. L'excusa podria ser «els 40 anys», però el temps passa i aviat ja no serà excusa. Malgrat tot, vull mantenir una l'hògica esperança.

—I a nivell local?

—Per mor de no militar en cap partit polític, desconec moltes interioritats, i per tant estic relativament informat. Com és natural, la política local va a un remolc més o menys aproximat de la política general del país. Ara bé: pels comentaris que m'arriben, crec en una bona intenció i, sobretot, en unes ganes d'entesa pel bé de Granollers que anima en general els que han sortit elegits per ocupar els càrrecs de l'Ajuntament. Això em permet d'ésser més optimista pel que fa a la política local que no pas envers la general.

—Penso que hi ha un punt difícil de tractar, però que la teva opinió s'ha de fer sentir. Em refereixo al Museu: què s'ha de fer?

—Montserrat: què t'he fet, que em vulguis comprometre d'aquesta manera? Quan em vares telefonar per dir que volies fer-me unes preguntes per Plaça Gran, va ser la primera que vaig pensar que em faries. Però una pregunta mereix una resposta. No vull defugir-la, però crec que no és fàcil de contestar.

Què s'ha de fer amb el Museu? Ara ja està construït. No vull dir tan sols com m'agrada l'edifici perquè és obra del meu gendre, Josep Maria Botey, junt amb els seus col·legues Andreu Bosch i Lluís Cuspinera. Però la feina ve ara: FER-LO.

Com? La resposta és aquesta: l'ha de fer possible l'Ajuntament. La responsabilitat és seva, i no és gens fàcil. Manera de fer-lo? Per mi (i és un punt de vista personal després de l'experiència deguda als profunds contactes que he tingut amb molts i importants museus, degut a la meva professió), cal nomenar un patronat, poc nombrós, coneixedor del tema, i molt responsable. El risc del nomenament d'aquest patronat, a principis de segle hauria estat format per l'Alcalde, el Regidor, el Jutge, el Tinent de la Guàrdia Civil, el primer contribuent, i «la

bella señorita». No som a principis de segle, però estem al final i el risc persisteix en el fons, però les formes són unes altres. És un toc d'atenció important. Un dels perills és, per exemple, el caure en els presidents de les entitats A, B, C, i D... o Z. Un altre perill, en els amics o simpatitzants polítics. És dur haver-ho de dir, però és així.

Tot això s'ha de meditar i sospesar molt bé. El Museu no pot estar destinat a exposar el trosset de terrissa trobat a tal lloc i tal dia per Tal o Tal; ni tampoc per exposar l'última idea genial de l'últim que ha llegit una revista de tal o tal tendència, el que ara d'una manera tan explícita se'n diu «una parida»; com tampoc els paisatges o bodegons de l'últim aficionat local. No, no i no! Un museu és una cosa molt seriosa i, si es porta com cal, té, o ha de tenir, una projecció molt important en la vida de les ciutats, i per tant dels homes. Una altra cosa que s'hauria d'evitar a tot preu, és deixar servir el Museu per a qualsevol acte polític. En les diverses converses que havia sostingut amb l'alcalde anterior Francesc Llobet, sempre li havia posat aquestes condicions; aquestes, i la d'un pressupost fix per cada any.

Com és natural, aquest patronat responsable nomenat per l'Ajuntament, hauria d'ésser escoltat pel dit Ajuntament a l'hora de nomenar el personal que l'ha de dirigir i hi ha de treballar.

Per tant: res de presses, però no es pot deixar dormir. Entrem en temps de vacances, però l'octubre s'acosta i la feina està per fer.

—Granollers havia organitzat un premi de pintura que en les seves 6 convocatòries va donar molta vida a la

**Construir el Museu en e
beral va ser una sortida**

ciutat, i tingué un prestigi i una ressonància generals. Per motius que aleshores se'n deia polítics no va continuar. Creus que és l'hora de fer-lo reviuere?

—Si es vol fer reviuere el Premi Granollers, penso que s'hauria d'organitzar d'una forma molt diferent de l'anterior. Les circumstàncies generals són totalment unes altres, i el món —o el mercat, si vols— de l'art, més que cap. En cas de reviuere'l, jo crec que l'hauria d'organitzar el Museu, que era oficial-

«corcó» de la vida cultural de Granollers

ment qui el convocava. Això sí, també sense presses per «fer coses», defecie tan corrent avui en dia.

Per tant: primerament el Museu hauria de funcionar amb un mínim de regularitat i amb una línia a seguir.

—Quina és la teva postura referent a la Unió Liberal? Què faries?

—No sóc cap jurista per dir què s'ha de fer, i deixar-ho tal com està no és cap solució. És un problema que vaig preveure que sorgiria, així que es va determinar que el Museu es construís en els terrenys de La Unió Liberal, edifici ocupat en aquells moments per FET i de les JONS. En aquells temps vaig proposar a l'alcalde Llobet que un bon lloc seria pels volts de l'indret on actualment s'ha construït el centre cultural de La Caixa, aleshores sense edificar. Jo també proposava que l'edifici fos al mateix temps Museu, Teatre i sala de concerts i conferències: els terrenys de la Unió eren petits per a realitzar-hi aquesta solució. A hores d'ara, tindriem Teatre, amb unes despeses de manteniment no massa superiors pel fet d'haver-hi serveis comuns.

Construir el Museu en els terrenys de l'antiga Unió Liberal va ser una sortida per treure's un pes del damunt: tornar a la ciutat una propietat que no era de tot Granollers, sinó d'un grup molt important de granollerins. Com que l'obtenció d'aquesta propietat no havia estat gens regular, es va recórrer al maquivelisme. Jo crec que es deu un reconeixement oficial a aquest fet.

—Creus en l'eficàcia dels partits polítics?

—Més que en l'eficàcia, crec en la

terrenys de l'antiga Unió Li-
treure's un pes del damunt

seva necessitat. Sense partits la democràcia no és possible; el partit únic és la dictadura. Ara bé: perquè la democràcia sigui efectiva com a tal, els partits han de demostrar que volen i saben ser democràtics.

—La crisi política té alguna influència en el món de l'art?

—Totes les crisis tenen influència sobre l'art, com sobre totes les coses. De tota manera, són sobretot els individus els qui han d'intentar superar

les crisis, o aprofitar-les de la millor manera possible per tal que siguin positives per la societat.

—Digue'ns 10 noms dels millors artistes actuals.

—No els vull anomenar perquè són molts més. Si ho fes, cauria en el lloc comú de dir Picasso, Miró, Tàpies. Però tanmateix... Com també Henry Moore, Willy Baumeister, Max Bill, Hans Arla, Oskar Kokoschka, Kenzo Tange, per dir-ne mitja dotzena.

—El teu hobby.

—El treball, avui tan menyspreat, que per la majoria continua essent un càstig bíblic. Per mi, poder treballar és una festa.

—El teu músic.

—Segons el moment.

—El teu color.

—Ho confesso: el rosa.

—Una flor.

—Una flor no fa estiu. M'agraden molt les plantes, que com és natural comporten el tronc, les fulles, la flor, el fruit i les arrels. No oblidem mai que les arrels són molt importants. Segurament per això m'agraden tant els cactus que, a més, tenen punxes...

—Els preus que es paguen per obres d'art, penses que són raonables o els trobes desfasats?

—Bé: els preus que es paguen, o bé els que «diuen» que es paguen? Perquè no és ben bé el mateix... Hi ha molts preus que són el fruit només d'un muntatge comercial i, com és na-

tural, d'una publicitat. L'adquisició de l'obra d'art per tothom, no ha estat mai possible. La funció del Museu i les Col·leccions Públiques ha de fer que l'obra d'art pertanyi a tot aquell que en gaudeix. La gent s'estranya que una obra d'art costi molts diners, però accepta sense discussió el què cobra un futbolista, un torero o un tennista que es diu «amateur»!

—Què opines de l'amistat?

—Que és una de les coses més importants de la humanitat.

—I de l'autoritat?

—Que sense autoritat cap societat no és possible. Però atenció! No s'ha de confondre l'autoritat amb el «mando» ni amb «la paz y el orden». Per això és tan difícil no abusar-ne.

—Creus necessària la família?

—Jo, sense la meua família no hauria fet res, i tots jutgem les coses segons ens van. No tan sols la crec necessària, sinó que no crec que es pugui imaginar, i sobretot inventar, una cosa millor que la família. Quan ho és de debò.

Com de costum li hem de donar la raó.

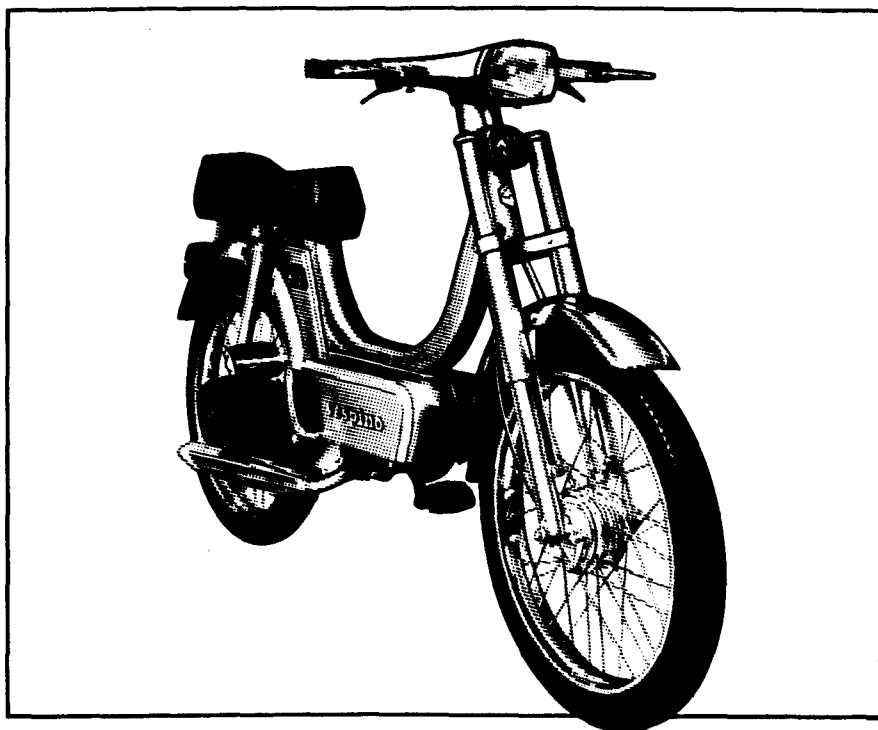
Montserrat Ponsa i Tarrés

Foto: Toni Comella

VIVE TU VESPINO

EL CICLOMOTOR
DEL AÑO
1979
POR ENCUESTA PÚBLICA

vespino NL
Para vivir tu juventud

SASTRE

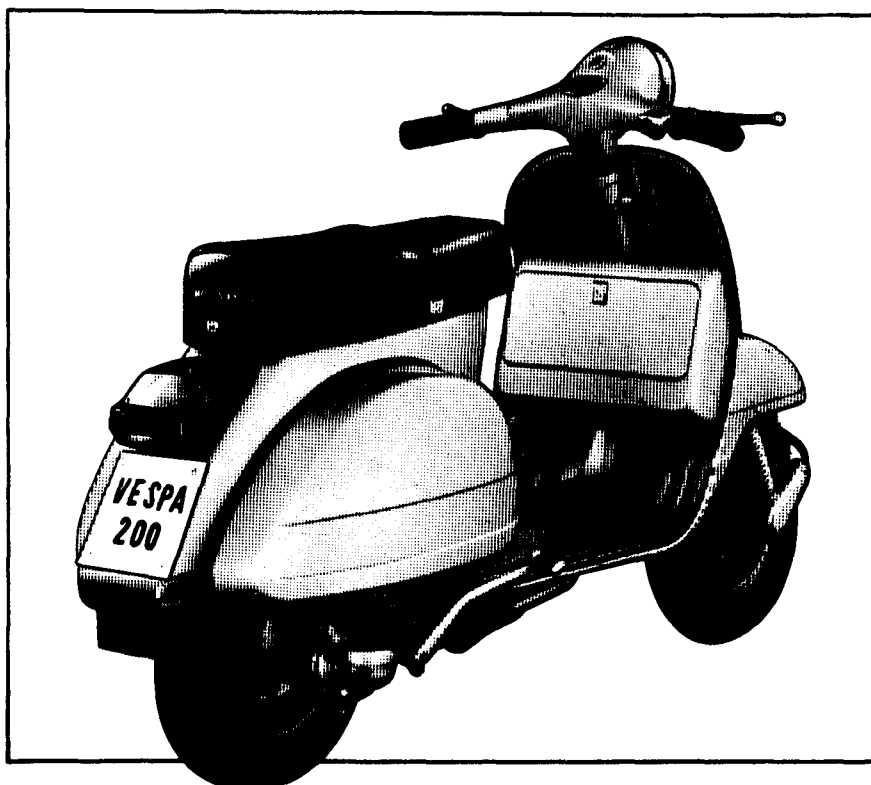

vespa
P 200 E

NUEVA LINEA, NUEVO MOTOR,
NUEVA CILINDRADA.

SASTRE

SASTRE

**Generalísimo, 279 - 281
GRANOLLERS**

Discs

Darreres novetats

Singles

Boney M un nou disc, que com els anteriors d'aquest conjunt espera assolir un gran èxit, és «discotequero» mogut i de bon ritme, aquestes properes revetlles marcarà el pas.

Eruption surt al mercat una altra cançó, molt ràpida, «Bitllet d'anada», serà èxit aviat, s'escolta a les millors discoteques.

Dan Martinoce amb la cançó «Repetició» també moguda i bona per omplir una festa.

Manfred Mann i Earth Band amb el títol «You angel you» segueix la línia de les seves produccions, mogut amb molt de ritme.

Peadres et Herb «Shake your Groove thing» una altra obra de les que manen avui a les discoteques.

John Mayall un parell de cançons en aquest single de les del seu nou LP, segueix en el seu marcat estil.

Richard Clayderman una mostra en aquest 17 cm. del seu recent LP, versions a les que ja ens té acostumats, molt agradable de sentir i també dona ocasió de ballar a un ritme assossegat.

L. P.

Exits de J. Iglesias un recull de les seves millors obres, pràcticament és una repetició, versió castellana, del seu disc a l'OLIMPIA de París, però no directament sinó fet a l'estudi.

Bob Marley «Catch a Fire» aquest és el títol del nou àlbum que segueix la línia de la seva producció, es cataloga també dins el regal.

John Mayall novament un long play amb la seva música jazz and blues el títol «Bottom finx» primera cançó, dona nom a l'àlbum.

Super-Max rock alemany, dur, disc bo, no pot faltar en una bona col·lecció de rock.

Abba nou àlbum d'aquest conjunt que porta inclosa la cançó èxit «Chiquitita» en les dues versions, castellana i anglesa, les restants també estan a l'altura, el títol del LP és Voulez-Vous.

Richard Clayderman es el tercer LP que produeix d'arranjaments per a piano de diferents obres prou conegudes pel seu èxit. No pot faltar, per acabar, una sessió moguda. Espera com els anteriors tenir bona acollida.

C.

GLOSES

Amistats desconegudes

Aquells que encara gaudim del gust d'anar a peu cap al nostre treball de cada dia, seguint sempre la mateixa ruta, fem coneixença amb les persones que, si bé es troben en el mateix cas, transiten en direcció contrària. Vol dir que gairebé sempre ens encreuem en el mateix indret.

El fet que tan sovint renovem el nostre encontre, ha originat la naixença d'una mútua simpàtia entre nosaltres. Amb algun d'ells hem acabat per iniciar un lleuger somriure amistós. En d'altres, fins i tot hem decidit saludar-nos obertament. Ja n'hi ha que tanmateix passen distrets, segurament absorbits pels seus pensaments de cara a la feina que els espera.

Ho sabem de cada dia. Primer trobem dos administratius, carregats amb sengles carteres que tenen l'aspecte de pesar, curulles de documents. Aquests dos fan cara d'emportar-se treball a casa quan acaben la jornada, sospitem nosaltres. Els segueixen més tard un altre que sempre va com un esperitat, potser perquè té espatllat el despertador. Més enllà ens encreuem amb una polida noieta que porta «La Vanguardia» a la mà, encàrrec, a ben segur del seu patró que deu voler saber si la Borsa encara baixa. D'altres n'hi ha que passen pel nostre costat cada matí amb tots els quals hem fet aquesta muda coneixença.

Cap al tard del vespre, pels volts de les vuit, coincidim sempre amb una velleta que no sabem com catalogar. No podem sospitar que vingui de cap feina a toc d'esquella, donada la seva madura edat. És una dona modestament vestida amb vestits foscos i sabates negres. La seva cara revela intel·ligència i el seu mirar és eixerit i tendre; camina decidida com si no tingués tants anys com aparenta.

Ens hem ficat al cap que ens deu conèixer, ja que no s'oblida de saludar-nos obertament. Qui deu ser aquesta figureta de caminar lleuger que ha despertat la nostra simpatia?

Esperem trobar-la cada vespre, però vam passar una mesada sense veure-la. Trobàvem a faltar, ben cert, la seva habitual salutació; però l'altre dia —no en fa pas gaires— ens vam tornar a creuar, ella sempre amb el seu pas lleuger i una simpàtica expressió en la seva mirada.

Ens va semblar que el seu «bona nit» de cada dia ressonava aquella vesprada més afectuós. El cert és que, en reveure-la, vam sentir l'alegria d'haver retrobat l'estrany encís d'una amistat desconeguda.

XIXU

Cuina

Guatlles rostides

Com que les guatlles que es mengen avui dia són sempre de mentida, pel que fa a la seva procedència (vull dir que quasi mai no són de caça), aquesta manera de preparar-les que us proposo, us pot interessar tant per la rapidesa com pel resultat en quant a sabor.

Preneu sis guatlles i una vegada netes, amaniu-les amb sal, pebre, oli, llimona, un raget de conyac i un brot de farigola; deixeu-les en aquesta macera-

ció almenys un dia. Escorreu-les bé i feu-les rostir amb mantega, uns cent grams. Procureu que el foc sigui suau, a fi que la mantega no es cremi. Si teniu una cassola de terra, és l'atuell més adequat. Una vegada rostides, traieu-les de la cassola i feu «desglaçar» aquesta, amb una copeta de bon conyac. Afegiu-hi després una tassa de brou i el suc de la maceració i deixeu-ho reduir durant deu minuts. Talleu un tros de foie gras a daus i una tòfona a làmines fines. Ajunteu-ho a la salsa. Fregiu a part unes llesques de pa anglès amb mantega; col·loqueu-hi al damunt les guatlles i cobriu-ho amb la salsa.

M. P. T.

Foto *Battle*
Revelat de color fet per KODAK

Clavells de moro

Una planta per a iniciar els infants en la bonica tasca de jardineria. El clavell de moro és una flor de diversos grocs amb fullatge verd decoratiu i exuberant. Si sembreu ara, o sigui dins el mes de juny, les seves llavors, obtindreu, als deu o dotze dies, la seva presència minúscula, i si les observeu bé, quasi es podria dir que les veureu créixer. Tarden, després de despuntar de la terra, uns quinze dies a florir i són tan riallers que em sembla bé recomanar-los per variar les decoracions de les nostres façanes, tota vegada que quan aquesta planta està a plena floració és quan comencen a decaure les primerenques.

Si us decidiu a sembrar-ne podeu fer-ho fins al final d'octubre, però, les que sembreu ara són les que us aniran més bé.

Té multitud de varietats però pel meu gust trobo que totes són originals: el groc llimona el poso en primer lloc de la classe miniatura; si teniu jardí poseu la varietat gegant al mig, voltant el parterre amb les miniatura i us quedarà una vistosa mostra del saber combinar una flor amb les seves germanes més grans.

Llibres catalans

El pont de la mar blava de Lluís Nicolau d'Olwer

Editorial Proa-Aymà

M'ha arribat a mà aquest llibre de la col·lecció *EL MATI* que edita Aymà i vull remarcar l'encert editorial de donar a conèixer obres tan suggerents com la de Lluís Nicolau d'Olwer i que serveixen per fer un bon aprenentatge de la llengua amb notes i exercicis que més que de fàcils qualificaria d'estimulants. L'èxit

Es flor excel·lent per a fer rams i cal tallar-li les flors perquè treballi al seu aire, vol molt sol, també va bé a semi-ombra: sense gens de sol no fan res. Li agrada ser ben regada cada dia i la millor hora de fer-ho és al cap-tard, no obstant, si veieu que té les fulles marcides regueu-la a l'hora que sigui, ja que si la crideu amb seny us farà tantes flors que duraran fins a Nadal. No us descuideu mai de treure les flors marcides, guardeu-les però, doncs porten molta grana, la qual es pot sembrar tot seguit, seleccionant així les que més us agradin.

Montserrat Dalmau

pedagògic es deu a Albert Jané, home expert a facilitar el coneixement dels temes més diversos i l'assimilació del llenguatge en què són escrits. L'esquema didàctic és el següent: narració en què es destaca alguns mots en lletra «negreta»; anàlisi del sentit dels mots citats tipogràficament en «negreta»; notes i comentaris històrics, geogràfics semàntics, etc.; exercicis pràctics. El mètode fa que l'aprenentatge del llenguatge sigui fàcil i amè.

Com entendre la Bíblia de Jordi Llimona

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

En el pròleg, l'autor mateix explica el seu objectiu d'apropar-nos al coneixement d'unes regles exegètiques i hermeneutiques per poder copsar el llenguatge bíblic i la seva interpretació. No és una aproximació científica o tècnica, sinó simplement un intent de fer que la seva lectura correcta pugui fer entenedor el missatge, que ha estat escrit fa milers d'anys, en una llengua i una mentalitat semites. És un esforç seriós que ens facilita el judici de fe d'uns fets, en els que ens sentim implicats.

J. B. P.

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams
Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oil
Corrector Clixés
Estoigs Estyletes per a dibuix clixés
Planxes per Offsset

IMPORTANT: Totes les màquines i accessoris oferts en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Cinema

Sant Joan molt pobre

Vareu anar a veure «Juego peligroso»? Mai no havia vist tants detalls que recordessin pel·lícules d'en Hitchcock com en aquesta. Concretament hi vaig trobar referències a «Vértigo», a «Los pájaros», a «Psicosis», a «Frenesí», a «Crimen perfecto» etc. i sobretot a «El hombre que sabía demasiado».

Bé, aquesta setmana la programació no és massa interessant. «L'Orgia» repeteix en el Principal i no és gens estrany. En el Mundial hi ha «El dentista eròtic» i una cosa que es diu «Uno del millón de muertos» amb guió d'Emilio

Romero. En definitiva un programa a evitar.

La cosa més interessant pot ésser «Los días del pasado» d'en Mario Camus amb una Marisol que després de saltar de pel·lícula en pel·lícula sense massa bona sort, sembla que en aquesta és diferent.

I res més per aquesta setmana i no perquè no valgui la pena (De «L'Orgia» se'n pot parlar bastant) sinó perquè he perdut les ulleres i no hi veig ni «j». Espero que dintre d'uns dies ja en tindrè unes de noves. Fins llavors.

Jaume Ortuño

Esports

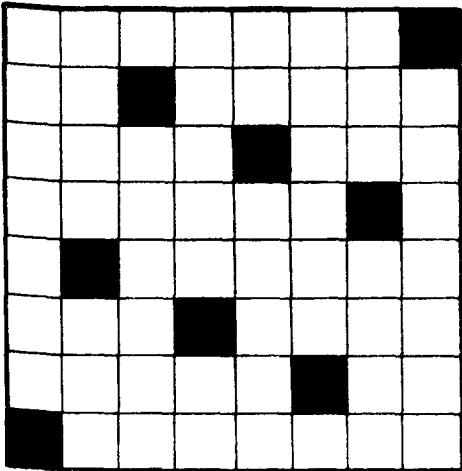
Bàsquet «B» Campió

Molt bona temporada la realitzada per l'Areslux Granollers «B» aconseguint el campionat de la Categoria Regional guanyant tots els partits menys un, pujant merescudament a Tercera Divisió Nacional! així mateix dissabte passat guanyà la final del torneig Federació en vèncer en la final al S.E. S.E. de Barcelona per 93-78.

També han quedat campions d'aquesta competició de la Copa Federació el Juvenil «A» de l'Areslux Granollers que va guanyar en la final, al Rocafort, per 73-65, essent necessària jugar una pròrroga que va fer més emocionant aquest partit.

Xavier

Mots encreuats - 27 • Quico

HORIZONTALS

1. Element essencial de les revetlles de Sant Joan i Sant Pere. — 2. Símbol de l'astat. No accentuada. — 3. Al revés, estil de la natació. Riu de Rússia. — 4. Profunditat insondable, molt gran. Conjunció. — 5. No-

ruega. Dones que vesteixen hàbits religiosos. — 6. Prefix que indica terra. Al revés, company geològic del sima. — 7. Vegi's l'1-V. Lletra grega. — 8. Pronuncies guturalment una lletra.

VERTICALS

1. Sequit del 7-H, mamífers marsupials de la grandària d'un gat gros. — 2. Al revés, la flor abans de badar-se. Al revés, ruc. — 3. Setena lletra de l'alfabet. Eines del fuster. — 4. Al revés, cau bé, Interjecció. — 5. Conjunció llatina. Al revés, el conjunt dels mahometans. — 6. Roda petita. Terminació d'infinitiu. — 7. Al revés, ondulació, vibració. Irlanda. — 8. S'en mengen al final de molts contes.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Corsari. — 2. oD. Urani. — 3. Nina. Tan. — 4. inotnA. A. — 5. L. Usurer. — 6. loM. GGGG. — 7. smIL. UE. — 8. Alta mar.

V.: 1. Conills. — 2. Odn. omA. — 3. R. Nou-mil. — 4. Suats. Lt. — 5. aR. nugIA. — 6. ratarG. M. — 7. Ina. eguA. — 8. inarger.

MOTS ENCREUATS — 27

Quico

Agenda

Cinema

ASTORIA

Tancat per vacances fins el dia 26 d'agost

MAJESTIC

Ruta suïcida

Los días del pasado

MUNDIAL

Dentista eròtic

Uno del millón de muertos

PRINCIPAL

L'Orgia

Exposicions

Museu de Granollers

Peces del museu

Exposició a

Lola Anglada

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Pere Bufi

Dibuixos a la ploma

A B, Galeria d'Art

Antoni Clavé

Caixa d'Estalvis Laietana

Pintures Xecs

Música

Diumenge, 24 - Tarda a les 7

Sala d'Actes I. N. B.

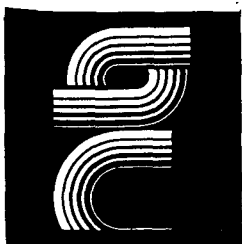
Orquestra de Cambra

de J.J.M.M. de Sabadell

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Anuncieu-hi!

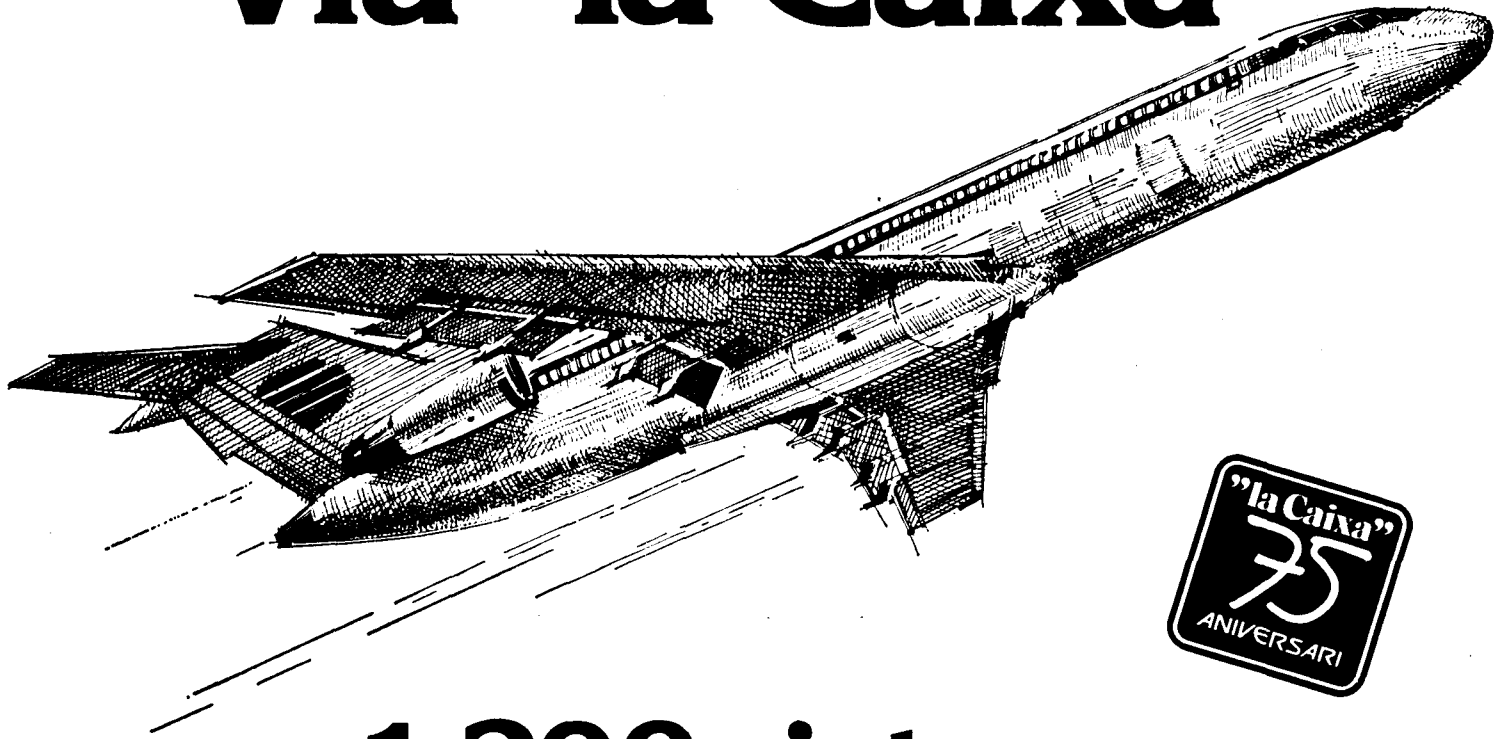

CODINACH

Plaça de les Olles, 1
Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

A l'Argentina i al Brasil via "la Caixa"

**1.200 viatges,
dos per Oficina.**

Números del 25 de juny al 31 de juliol.

I si no vol viatjar, pot triar la segona opció.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"